

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XIV. Exclamations et suspiria animæ, ad Dei amorosam unionem
anhelantis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

imò ne quidem ipse DEUS quidquam iis vel conferre vel auferre possit. Etenim pro sua artibus exercitia, cultum, & virtutes omnes transcendunt, & ad merum quoddam otium pertigeront, ubi à cunctis virtutibus sint absoluti. Et huc quidem, puta ut ita quispiam in otio à virtutibus absolvatur, majorem autem regiri operam ac studium, quam ad ipsas virtutes obtainendas. Quare libertatem appetentes, nulli parere volunt, neque Pontifici, neque Episcopis, neque Pastoriibus aut Prelatis: & quamvis extinsecus factam ac sinuataam ferant obedientiam, nulli tamen intrus subjici volunt. Quidquid enim sanctum agit Ecclesia vel observat, ab eo se solos immunes ac exemptos volunt.

**Alii ex
praece-
denti
prodeun-
tes per-
versi er-
tores.**

Alii quoque error ex priori dimanant: existimant enim eiusmodi homines, donec quispiam virtutibus acquirendis dat operam, & in omnibus exequi divinam studet voluntatem, eum necdum perfectum esse, ed quod in comparandis virtutibus occupatus si; & ob eam causam non possit isto ipsum otio frui.

Alium etiam incurram: erit orem: quia supra omnes & Angelorum & Sanctorum choros altiores se putant esse, deoque nihil ultra mereri, nullum unquam amplius in virtutibus progressum facere, sed neque peccatum deinceps illum admittere posse, quippe qui voluntatis expertes sunt, & spiritum suum DEO tradidicunt in quiete & otio, adeoque unum cum DEO effecti sunt, ut in seipsis penitus in nihilum redierint. Hinc jam quidquid corpori habet, etiam plene licet sibi affirmant, ut pote qui ad statum innocentiae reduci, nullam sibi habeant possum ac praescribam legem.

Pura postulant contra hos errores arguenda opponi, nisi latius alibi in peculiari Libro de his & aliis Pseudo Mythicis erroribus esse mus dicturi, monitos interim esse volo omnes, otium quod isti colunt, non nisi mecum quadam importunam confiteri debere. Hoc enim velamine improbaretur atque perverbiatur omnes non solum fucate, sed etiam cunctis virtutibus longe anteficer, & in sublimiori loco stature moluntur; atque, quod omnium dexterius est, ita subtilitate quadam praetexte itaudent ac pallare, ut optimum videatur. Dubium igitur non est, homines hujusmodi fallacios ac deceptores esse: liquident vitam vivant DEO contraria, Scripturamque, iustitiam, ac Sanctis omnibus repugnare: neque enim otiosus esse potest amor, aut DEO sine virtutum exercitiis, & exacta praeceptorum, sacra Scriptura & Ecclesiae obseruatione, placere quia quam potest: quare sufficiat pro nunc huiusmodi errores detexisse, & quibus somnopere cavere debent, qui viae illuminativa supernaturali vacant: nam nisi advertant studiosè, in hos & similes, maximè si superbia aliqua ducantur, facile impingent.

**Triplex
exerci-
tium o-
surpandi
contra
predi-
catores.**

Verum, ne quis in hac Via a falsa libertate, à lumine natura, aut ab aliis pseudoprophetis seducatur, principiū hęc tria exercitia prae oculis habere curabit. Primum, Quod multum serio veram omnium peccatorum cognitionem cum debita coniunctione ac integrā omnium peccatorum confessione à DEO postulabit; & in hac voluntate sine cessatione persistet, quod videlicet libenter juxta Catholicę Ecclesię constitutionem satisfacie pro peccatis suis, omnemque peccandi occasionem pro virtibus evitare velit: in hac inquam voluntate & desiderio continuè perseverabit.

DEUS autem, mediante gratia sua, per ipsum opera perficiet, sicutque homo prava peccandi libertate solitus, prius incedit.

Secundum est, Quod proximi sui & quæ ac propriam salutem exoptabit, cique tam corporaliter quam spiritualiter propter DEUM, ut ei videatur placere studeat, succurret pro viribus, opem ac auxilium impendat, & ipsam DEUM tam proximicis quam amicis suis, inquit pro quibus Deus rogari vult, fideliū deprecabitur. Hec autem ratio efficacissima est, proximum ut se ipsum diligendi, & sic à naturali suo lumine nullatenus decipitur.

Tertium est, Qod tota mentis intentione amabilem Christi Salvatoris vitam ac conversationem inuis forisque imitari desiderabit. Tum denique coelestem illum rogabit Patrem, ut se ad eodē perfecte secum unire dignetur, ut intra se nihil invente vel agnosceret possit, nisi IESVM, & hunc crucifixum, qui sua sanctissima vita ac lacrimissima passionis meritis ad divinam Patris gloriam elevat: non enim alia ad vitam patet via, nisi per Filium, ipso existente: Ego sum via: per me si quis intrerit, salvabitur. Hic nullus feudopropheta insidiatur, nulla falsa occurrit: libertas, nullum lumen naturale nocere potest.

C A P V T XIV.

Exclamationes & suspiria animi, ad DEI amore sam unionem ambiantis.

Pro coronide via Illuminativa, operæ prerium putavit ex D. Laurentio Justinianu lib. de Incend. divin. amor. cap. 11. est: sanctam vocitatem vulnera, & laugentis cordis, quanhans sponte copulati, dulci exhortatione se ipsum provocata ad eius unionem suscipiendam, hic intellere. Item ubi supra ita scribit: Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita laudare te cupit anima mea, DEVS meus & Redemptor meus, sanctus & gloriósus IESVS, filius & essentia-lis origo omnium bonorum, visibilium & invisibilium. Tribue mihi, Domine, ut laudes te cor, lingua, & omnia ossa mea. Dilata, o melius amor, mentem meam, & attolle intuitum cordis mei, ut vel rapida cogitatione spiritus meus attingat te, eternam sapientiam, super omnia manentem, & suaviter omnia disponentem.

Dissolve, dissolve, pie Domine, me a vincitu, quibus confrictus teneor, ut relinquent omnia ista, scismem ad te. Enstat ad ostium pulsat & obsecrat ut ei appetatur. Sub ergo tu, o amator hominum, pulsanti aperitim sero, ut liberis gressibus & flagrantibz corde laudet te, requiescat in te. & resuscitatur de te: tu enim es panis vita, tu lumen claritatis eterna, tu letitia coelestis Ierusalem, tu decus & honor omnium diligentium, tu splendor mentium, tu & vita animarum te laudantium, & virtus cordium, atque medalimur te quarentium.

Ne tardes aperire, Domine: ecce ad te conversum est cor meum. Da, Domine, lapso manum, collige errantem, & amantem exaudi. Queso, precor, vocantem te ne deseras, qui prouisquam vocarem te, quesisti me, ut ego filius ancille tuus te quererem, querendo inventrem & anarem. Quasivi & inveni, Domine: possidere te cupio, & in sacro cubiculi cordis mei tecum commorari desidero. Da ergo te mihi, DEVS meus, & reddo te mihi. Tu enim amore ardeo, tua dulci memoria delector. Et quamvis indignum sit, Domine, ut in me omnium servorum minimo requie-

ficiat

scire debeat; scilicet tamen, o salm vita mea, quid nihil
pro te facere me potest: omnia desipint mihi praeter te, in quo posui desiderium & amorem meum. Ne-
queso, derelinquas me, ne peream, & uride ait me ini-
niuus mei.

Mitte, Domine, manum tuam de alto, &
reponere me juxta te, & non erit, qui exterreat.
Sopitus enim cunctis, que me prenunt, in pace tua
quiescam. Ibi enim auditus, visus, ceterique sensus
abundabunt delicias omnibus. Praecepit vero, o
Laws mea excelsa, & dulcissimi Domine, accende
tu cor meum igne tuo sancto, charitate tua, iucunda-
tate tua, suavitate tua, que casta & mundanda est, ut te
diligam dulcissimum & pulcherrimum sponsum, cum
omni virtute & intentione, cum reverentia & tremore
rehabens te in lingua, in corde meo, te pro oculis semper
& ubique ita ut in me nullus adulterius amorious
patet locus.

Et intrà: O serenissime, o pulcherrime, o lumen
verum, totum calum & mundum illuminans, illu-
mina me ut intelligam te, ut diligam te, ut fruante
amore beato & sempiterno: amandus enim es tu,
Domine DEVS meus, amandus es propter seipsum, &
amplius quaque debet te diligere quam seipsum. Di-
ligendus es, o filii amoris, & totus suavitatis finis; sed
nullus potest amare, nisi prius à te ametur: ana ergo
me, DEVS meus, ut amemte. Nisi dilexeris me, non te
amabo; nec te plene potero amare, nisi habuero cor
mundum, & pacem serfertum. Per ipsum enim, DEVM
pacis te esse gaudabo. Da ergo mihi, o amantisime Do-
mine, cor mundum & pacificum, ut te possim laudare
duam vivam. Prepara mihi, o Rex universa terra, ho-
spitium cordis ad suscipendum te. Da mihi cor sere-
num, mansuetum, & honestum, ut jucunde defen-
das ad me, o serena lux, mansueta veritas, & honesta
charitas.

Et post paucis: Loquere ergo, Domine, quia ar-
det charitate servus tuus, prefosolatur anxie adven-
tum tuum, ut dissolvat vinculum peregrinationis sua:
Excitabo de cetero cor meum in excubis tuis, Domi-
ne, ut cum veneris ad illas, confessim aperiat ti-
bi. Eia nunc, o cor meum, o mens collega, pre-
para te festivè, & occurre in occursum sponsi tui
mentes ad te: secum enim habet thesauros in-
comparabiles, quos tibi datus es, si in eis a-
more reperierte accensum. Surge, inquam, a-
more beato, surge, consurge festivo animo, & la-
tanter in occursum Regū aeterni. Ecce, præstò es,
jam presoribus manet circumspiciens, quis, qua-
liter, & qualiter acritate ei occurrat. Propera, rum-
pe morsae, o cor meum, eumque suscipe in hospiti-
o tuo ad osculum pacis, in amplexibus charitati.
Eia, rumpet tarditatem, accede ad ipsam in plen-
doribus Sancrorum, cum virtutibus celorum comita-
tus, in simplici & iucunda facie, in cantici pís
anoris, in nubibus exultationis suscipe illum: ca-
libus enim delectatur obsequium, illucque quām pro-
perè declinat. In thalamo secreto, in sereno mem-
bris, in interiori cubili deduc ipsum, ut in ipso re-
clinet in meridie. Adest enim DEVS tuus, adest no-
va festivitas, adiungit delicia: adest gaudium, ad-
eius jubilus: sors presolabuntur ministri Angelici,
venerantes cubiculum Rega & sponsi. Vide ergo, o
cor meum, ne sine te discedat sponsus, ne dona-
ria sua auferat; revolve ad pedes ejus, ample-
tere vestigia sponsi; dic ei cum rebemenia cha-
ritatis: Tenuite, dilectemini, nec dimi-
tam te, donec ostendas mihi gloriam
tuam ubi pascis, & cubas in
meridie.

